

Praksis, og hvor vi saa har et Matrikuls-kontor. Dernede har man en Embedsinstitution, idet Landinspektørerne er Katasterkontrolører, og man har Katasterbureauer under Provinsialregeringen, der afgør de Sager, som ikke kan afgøres i første Instans. En Del af de Sager, som herhjemme afgøres af Matrikulskontoret, bliver altsaa dernede i første Instans afgjort af disse Katasterkontorer. Man foreslaar nu i alt væsentligt at beholde den nuværende Form for Matrikulsvæsenet dernede, men det har i Udvalget mødt nogen Betænkelighed med Hensyn til Fremtiden, idet Ordningen jo i en betydelig Grad afviger fra de danske Forhold. Udvalget indstiller derfor, at Loven gøres midlertidig for 5 Aar, og at der, naar de 5 Aar er gaaet, skal tages Bestemmelse om, hvorvidt Lovens Gyldighed skal forlænges, eller en ny Lov vedtages, og hvis det ikke sker, bliver Matrikulsvæsenet ordnet paa samme Maade som i Danmark. I øvigt foreslaas der i Lovforslaget indrettet 5 Landinspektørkontorer og ansat 5 Amtslandinspektører, endvidere en Del Amtslandmaalere og underordnet Hjælp. Adgangen til at øve Landinspektørvirksomhed dernede bliver ikke fri, dog med Undtagelse af, at Ministeren kan give Dispensation for Personer, der har taget Eksamen som preussisk Landmaaler.

Det næste Lovforslag, jeg skal omtale, er Forslag til midlertidig Lov om Bestyrelsen af Statsskovene i de sønderjydske Landsdele. Den Ordning, man her foreslaar, er den samme som den preussiske med 4 Skovdistrikter, der hvert skal bestyres af en Skovrider; men desuden foreslaas der ansat 10 Skovfogder af første og 14 af anden Grad samt et Antal underordnede Betjente. Der har i Udvalget været nogen Betænkelighed overfor dette Lovforslag i den Form, hvori det oprindeligt blev forelagt, idet man har ment, at der til Bestyrelse af disse Statsskovdistrikter findes et rigeligt Antal Embedsmænd i Kongeriget. Udvalget foreslaar derfor, at Loven gøres midlertidig, og at det bestemmes, at der kan oprettes *indtil* 4 Skovdistrikter og ansættes *indtil* det nævnte Antal Embedsmænd.

Det næste Lovforslag, jeg skal omtale, er Forslag til Lov om Indførelse af Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter med flere Love i de sønderjydske Landsdele. De Love, her er Tale om, er Lovene om 1) Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter, jfr. Lov Nr. 129 af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Land-

brugsprodukter m. m., 2) Tilsyn med Udførsel af Kød m. m., jfr. Lov Nr. 245 af 27. Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m., og 3) Tilsyn med Udførsel af Husdyr, jfr. Lov Nr. 25 af 25. Februar 1876 angaaende Forholdsregler vedrørende Udførselen af Husdyr fra Danmark og Lov Nr. 78 af 12. April 1911 om Tillæg til denne Lov. Det er den danske Lovgivning uforandret, og Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Det næste Lovforslag, jeg skal omtale, er Forslag til Lov angaaende Forbud mod Indførsel af Kartofler m. v. fra Nordamerika til de sønderjydske Landsdele. For Tiden findes der af Hensyn til Faren ved Kartoffelmitten en Lov af 1876 angaaende Forbud mod Indførsel af Kartofler til det nuværende Danmark, og for at der skal være nogen Mening i denne Bestemmelse foreslaas den her at skulle gælde ogsaa for de sønderjydske Landsdele. Lovforslaget foreslaas gennemført uforandret, som det er fremsat.

Det næste Lovforslag, jeg skal omtale, er Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Ferskvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele. Forholdene med Hensyn til Ferskvandsfiskeri i Sønderjylland er ret analoge med Forholdene her, og det foreslaas derfor i alt væsentligt, at den danske Lovgivnings Bestemmelser gennemføres uforandret dernede, dog med en Del Tilføjelser, der tager Hensyn særlig til Ejendomsretsforholdene i Sønderjylland og særlig til Marskegnene, hvor det ret ofte er Tilfældet, at Breddeejeren ikke har Ret til det paagældende Vand.

Dernæst skal jeg omtale Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Saltvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele. Dansk Lovgivning foreslaas ogsaa her overført i det væsentlige uforandret, dog med nogle Undtagelser. Den Ret til Fiskeri med Aalegaarde, som her tilkommer Kystejerne, findes ikke i den sønderjydske Lovgivning og foreslaas derfor udeladt her. Paa den anden Side har man dernede Rettigheder med Hensyn til Bundgarnssteder og til Vaadragingspladser, som foreslaas bibeholdt i Fremtiden. Endvidere er der for at give Fiskerne i Sønderjylland, som menes at være ringere stillede med Hensyn til Redskaber end Fiskerne her i Landet, Tid til at forbedre deres Forhold givet en Overgangsbestemmelse med Hensyn til Indførelsen af Brugen af store Fiskeredskaber, saaledes at Fiskeri med Snurpenot er